

immers niet alleen de collectie van de universiteit, maar zijn als universiteit nog steeds springlevend. We hebben hier wetenschappers die heel interessant onderzoek doen dat vaak is te koppelen aan het werk van onderzoekers uit het verleden, waarvan wij een grote collectie bezitten. Dat is een duidelijke meerwaarde ten opzichte van andere wetenschapsmusea.'

In *Time will tell* wordt Van Rijns onderzoek gekoppeld aan dat van Gerard Heymans, die aan het eind van de negentiende eeuw aan de RUG, als eerste in Nederland, baanbrekend experimenteel psychologisch onderzoek verrichtte. In de eerste zaal van de tentoonstelling is een deel van het lab van Heymans te zien, met onder meer een indrukwekkend ogende chronoscoop, voorzien van een lange slinger, waarmee tijdsintervallen van duizenden van een seconde konden worden gemeten. Van Rijn weet zelfs te vertellen dat een ander apparaat, waarmee Heymans proefpersonen in vaste tijdsintervallen dia's voorschotelde, dat sneller en nauwkeuriger deed dan een computer.

Na het passeren van een tijdsloop belandt de bezoeker in het hedendaagse deel van de tentoonstelling: het SelfserviceLab, waar in een kleurrijk, futuristisch en minimalistisch decor niet artefacten en tekstbordjes, maar de experimenten, en de uitleg daarbij, de ruggengraat van de tentoonstelling zijn.

Time will tell is nog tot het eind van het jaar te zien in het Universiteitsmuseum.

Beste jaar ooit

Kort voor ons gesprek weet scheidend directeur Arjen Dijkstra al te melden dat 2022 qua bezoekersaantallen het beste jaar ooit zal worden, terwijl veel musea juist moeite hebben om de aantallen van 2019 te evenaren. 'Wat dat betreft werpt de nieuwe koers dus zijn vruchten af,' zegt De Bone. 'Maar wat me opvalt is dat we zeker met *Time will tell* ook een andere categorie bezoekers trekken. We hebben best moeite om studenten te trekken en daar hebben we nu flink op ingezet, onder meer met de moderne, minimalistische vormgeving.'

'En we trekken veel ouders met kinderen', vult Van Rijn aan. 'Het museum biedt ook kinderfeestjes aan en daarna kunnen ze met z'n allen ook de experimenten doen. Dat vind ik supergaaf. Ik vind het heel leuk om wetenschap niet alleen in een ivoren toren te laten, maar ook te delen. Ik weet niet of je dat een passie moet noemen, maar dat gevoel deel ik heel sterk met het Universiteitsmuseum.'

FOTO: SIESE VEENSTRA

OPGETEKEND DOOR MARJAN BROUWERS

Vrijheid

Dit jaar vieren we, zoals bekend, dat Groningen 350 jaar geleden werd bevrijd toen de bisschop van Munster zijn beleg opgaf en afdroop. Die bevrijding herdenken en vieren we elk jaar tijdens 'Bommen Berend' op 28 augustus en in dit kroonjaar zelfs het hele jaar door. Het belang om de vrijheid te koesteren is actueler dan ooit. Als academische vrijplaats willen we dan ook een veilige plek bieden om je te uiten en met elkaar te discussiëren over ieder denkbaar onderwerp.

Misschien dat ik juist daarom zo ontzet was toen een actiegroep onze muurschildering van Aletta Jacobs bekladde als protest tegen de kreet 'Studying is for ugly girls'. Dat je kiest voor vandalisme in plaats van het gesprek aan te gaan vind ik totaal niet passen in een academische omgeving. Helaas past deze reactie in een zorgelijke trend in de samenleving. We hebben de mond vol van diversiteit en inclusie, maar ondertussen trekken we ons steeds vaker terug in schuttersputjes en accepteren we niet dat iemand anders is of een andere mening heeft. De vrijheid van meningsuiting staat daardoor onder druk.

Je afsluiten voor de denkbeelden en ideeën van een ander voedt de polarisatie in de samenleving en past niet bij de vrijplaats die we willen zijn. Laat maar komen, die controversiële spreker, ga het gesprek aan en zorg dat ook het tegengeluid te horen is. Geef alle stemmen de ruimte, ook als het om iemand gaat met wie je het hartgrondig oneens bent. En wees niet te bang voor confrontaties. Het ontraden van bepaalde boeken vanwege mogelijk confronterende of kwetsende inhoud, zoals sommige Britse universiteiten doen, is naar mijn mening niet de juiste weg. Integendeel: lees die boeken, ga het debat aan met mensen met wie je het oneens bent, leer ervan en vorm je eigen mening.

Juist in een academische vrijplaats, maar ook daarbuiten, moet er plaats zijn voor tegenstelling en debat. Daarom kijk ik zo uit naar de start van onze vier interdisciplinaire Schools, waar we dat open gesprek over tal van relevante maatschappelijke thema's volop gaan voeren. Niet in onze ivoren toren, maar samen met de buitenwereld en uiteraard met respect en begrip voor elkaar, in vrijheid.

Cisca Wijmenga rector magnificus